

AK-29

Zvláštní příloha čísla 12.: In der Dammrung des Morgens.....

Autor: Kačur

V ranním šířání In der Dammrung des Morgens

Jsem si vyšel do lesa a najednou se mi V proměnilo v A a šířání se rozpadlo na š, které se spojilo se šílenstvím, ale nestalo se tak bez zlovolné spolupráce několika dalších písmen a zejména jednovaječná dvojčata í prokázala při likvidaci r a á a n mimořádnou rafinovanost a tak mne místo východu slunce naplnilo šílenství a kam uteklo ranní mi není známo, ale možná, možná bych se mohl zeptat onou der, protože cosi mi našeptává, že r překročilo hranice kdesi u Aše a zamířilo na kole někam do Mnichova, možná ale také do Výmaru. Ale to jsem si vážně nepomohl. Der se mi podařilo odchytil až druhý den, v sobotu, kdy jsem si jako obvykle vyrazil za ranního šířání na procházku a v jedné zahradní restauraci nad Vltavou jsem koutkem oka zahlédl jakousi podezřelou postavu, která se pochopitelně poté, co mne spatřila, začala skrývat za novinami, ale to jí vůbec nepomohlo a já hned věděl s kým mám tu čest. Usedl jsem vedle oněch novin a byl to Die elegante Welt a hned jsem se na dotyčného tichošlápka obořil, kde je r ty parchante a on si vážně myslel, že mne přechytračí svoji zdánlivě nesmyslnou odpovědí Bitte auch ein Stuck Torte und noch ein Stuck Zucker. Já ti dám holomku Zucker a Torte a vytrhl jsem tomu chlapovi noviny z ruky a považte místo mého podezřelého tam seděla jakási tlustá ženská. Z restaurantu mne vyvedla hlídka policie a celé odpoledne jsem strávil s odpornými strážníky, kteří se mne vyptávali na různé intimnosti z mého života a to jsem potom ještě musel navštívit nějakého doktora, úplného blba, z jehož otázek by zešlel i slon a dnes mi konečně vysvitlo, že ono r zmizelo ve Výmaru. Měl jsem zkrátka sen. Zítra odcestuji. Musím se ale náležitě připravit. Lítal jsem po městě, abych si pořídil vše potřebné k cestě. Hlavně průvodce. No prasklo na to několik tisícovek, ale já to zatracené r najdu, i kdybych to tam měl všechno vystřílet. Takže ve Výmaru prý žije ten Goethe a co ten ale má společného s mým pátráním? Uvidíme. Prý to je nějaký rozumbrada a v ledačems se vyzná, takže se ho na vše vyptám.

Za ranního šířání opustil jsem svůj byt a hustou ranní mlhou odpravil se přečpaným autobusem na hlavní nádraží. Já to vážně nesnáším to ranní cestování autobusem a k dovršení mé trýzně se vedle mne usadila sousedka z třetího patra. Aby ji kat spral i s těmi jejími řečmi. Místo abych se mohl připravovat četbou v průvodci na cestu, musel jsem pokyvovat hlavou a poslouchat jakési řeči o zvyšování cen základních potravin, vody, elektřiny, plynu a v duchu jsem té krabici doporučil, ať teda tolik nežere a věnuje se spirituálnímu záležitostem jako to dělám já, ale to je jako lít víno do kanálu. Co je mi do nějakého stočného a vodného, mně volnému duchu, obyvateli nekonečného všehomíra.

Konečně jsme za městem. Cestujeme volnou krajinou a mlha se vznáší nad poli jako mořská pěna a skrz tu bílou záplavu prosvítá ranní svěží slunce a tak za ranního šířání odjízdim do Výmaru...